

Beyaz Dilekçe'den

Rahman ve Rahim olan adına sığınarak
Açtım iki elimi; kor gibi iki yaprak.

Bir edep ölçüğünde umutlu ve utangaç,
İşte dünya önümde; benim ruhum sana aç.

Kainatı yarattın, donattın, rızık verdin,
Kimine sonsuz körlük, kimine ışık verdin.

Kainatta ne varsa hepsinin zikrinde sen,
Hamd ve şükür sanadır, herşey seninle esen.

Çalı bile kendine sığınan kuşu itmez,
Sen gafursun, azizsin, senin keremin bitmez.

Benden önce esirge Muhammed ümmetini,
Esen gitsin her kervan, en sona ula beni.

Her müslüman bir kartal, vurulur da pesetmez,
Oruçtan tad alanlar, kemik peşinde gitmez.

Bezm-i Elest'te sana secde eden ruh için;
Verdiğin söze sadık, doğru giden ruh için;

Hiç kimseyi vatansız, milletini devletsiz,
Gönülleri sevdasız, şehirleri mabetsiz;

Bayrakları rüzgârsız, ocakları ateşsiz,
Bırakma ulu Rabbim, asi kul değiliz biz.

Bahaettin Karakoç